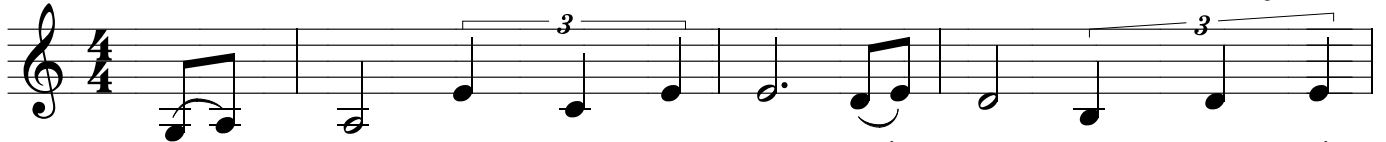

Người Phú Hộ Đại Khờ

Lc. 12, 13-21 CN 18 C TN

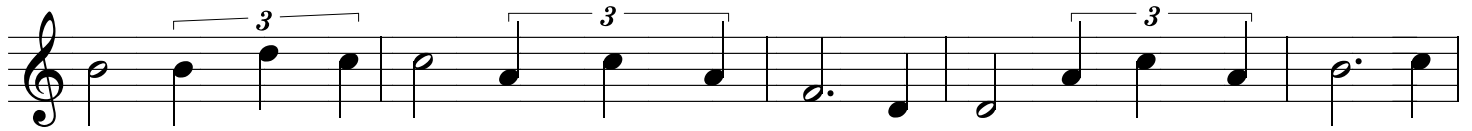
Trương Thế Bạch

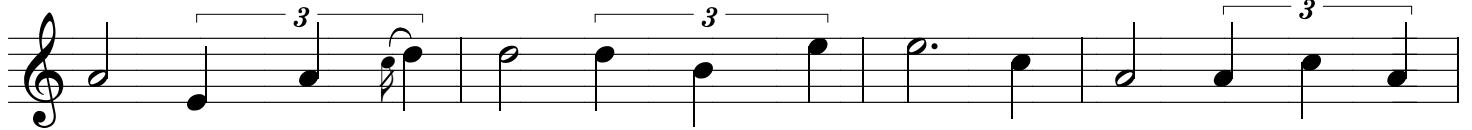
1. Chuyện người phú hộ năm xưa, đất đai ruộng nương rất
2. Cuộc đời cõi tạm ai ơi, gió lay cành cây lá
3. Nhìn về cõi trời mai sau, chớ lo giàu sang thế

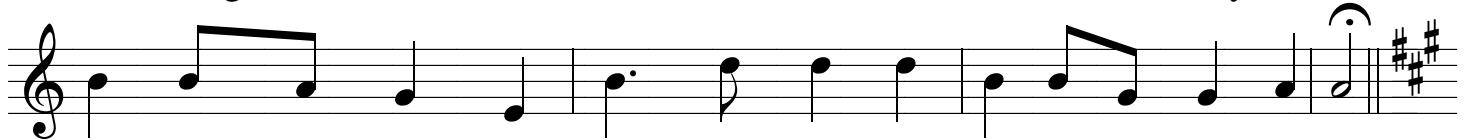
nhiều, Chuyện người phú hộ năm xưa, tưởng mình suy tính khôn ngoan, tưởng
rụng, đừng vì ham lợi bôn ba, để rồi tay trắng ra đi, để
trần, mọi điều Chúa Trời lo cho, làm giàu cho Chúa ai ơi, để

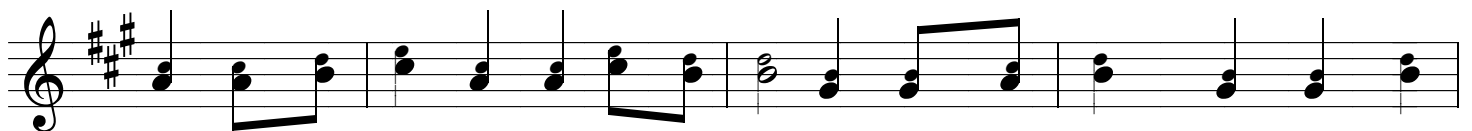
mình sẽ sống sa hoa, trên những hoa lợi mà mình cất trữ nhiều năm. Ai
lại của cải cho ai, chỉ có Chúa là tồn tại đến mãi ngàn năm. Giữ
được đời sống mai sau, trên nước Thiên đàng, ngàn đời bên Chúa tình yêu. Giữ

ngờ đại khờ ngu ngơ, khi giờ Chúa đến bất ngờ đòi lấy hồn
mình mọi điều tham lam, coi chừng chớ quá lo tìm tiền của trần
mình đừng vì vui chơi, đua đòi chỉ biết cho mình, hãy biết sẽ

người, thế những gì của người tích trữ bấy lâu sẽ để lại cho ai.
gian, biết kiếm tìm điều thiêng, phúc đức ở đời để làm giàu cho ta.
chia, sống khiêm nhường, thành tâm kiếm Chúa giữa đời để làm giàu cho ta.

Đk. Xin cho con biết mọi sự sẽ qua đi, chỉ một mình Chúa ngoài một Chúa

thôi. Và cho con biết kiếm tìm Chúa luôn, trước mặt Chúa Trời con biết làm giàu.